

د انفلوانزا ناروغی او د مخنیوی لاری چاری یی

د انفلوانزا ناروغی د اړوند ویروس په مت چی یوبل ته یی دلیردولو ورتیا خورا لوړه ده، منخته راخی او په بله ایز ډول د ټولنی غری پری اخته کیږی. یوبل ته دلیردولو لاری یی مخامخ اړیکی لکه په غیر کی نیول، مچول او نوری، نامخامخ اړیکی لکه په ویروس باندی په ککر شوو شیانو لاس وهل او همدارنگه په ویروس د ککری شوی هوا تنفس کول دی.

د ناروغی نینای نینای:

انفلوانزا په نابیره تبه (د ۳۸ درجو څخه لوړه) پیل کیږی. د عضلو دردونه، د سر درد، ریریدنه، د ستونی درد، په ځینو حالاتو کی قی وهل او ان اسهال هم کیدلای شی ور سره تړلی وی. داناروغی په عادی ډول د ۲ څخه تر ۷ ورځو پوری غځیږی. د ډیریو سره انفلوانزا بیله څه ځانگړی تشویش تیریری مگر ځینی بیا دومره زوروی چی خبره په روغتون کی تر بستره پوری رسیږی او ان کله نا کله خولا د مرینی لامل هم گرځی.

همدا اوس اوس چی د ژمی موسم او د انفلوانزا ناروغی په ځانگړی توگه په اروپا کی ډیری کسان د کار دلیکو ایستلی او په بستر کی یی تړلی دی. د همدی کبله ټولی رسنی په یوه یا بل ډول اړیکی ورسره نیسی، پر بیلابیلو اړخونو یی رنا اچوی او خلگو ته یی په اړه پوهاوی ورکوی. زه هم غواړم د ځینو ډنمارکی چاپی او انترنیټی رسنیو څخه را غونډ کړی مالومات تر خپلو وطنوالو پوری د پوهاوی په موخه ورسوم، هیله ده په څیر یی ولولی درد یی وخورئ.

موسمی انفلوانزا معمولا په کال کی یو ځل سر وهی او کوبینس کوی د هرچا خبر واخلی. لکه څنگه چی تجربه بنی دا ناروغی د شپږو څخه تر ۷ اونبو په موده کی د ټولنی د غرو تر منځ لاس پر لاس کیږی او یو بل په اخته کوی. د یوی ویروسی ناروغی په توگه انفلوانزا د اړوندو واکسینو تر پوښن لاندی راخی چی معمولا د یوه کال دپاره د انسان بدن د هغی په وړاندی د مقاومت ورتیا تر لاسه کوی. باید په یاد ولرو، ددی دپاره چی واکسین بشپړ اغیز و بنی، دوو درو اونبو وخت ته اړتیا لری یانی فوری اغیز نه بنندی. ځکه نو پکار ده د ژمی د موسم د را رسیدو په درشل کی نوموی واکسین واخیستل شی.

د انفلوانزا ویروس د څو لارو کولای شی یوبل ته ولیردول شی چی تر ټولو پراخه لاره یی د ناروغ شوی کس ټوخل یا نورل دی. پدی توگه د ناروغ انسان د تنفسی سیسټم نه ډیر واره څاڅکی (قطری) وځی، په هوا کی خپریری او ددی لاری و روغ انسان ته دهغه د تنفسی سیسټم د لاری ور دننه کیږی. دغه واره څاڅکی کیدلای شی د ورځنی اړتیا ورا اجسامو پر سطح لکه د دروازی دستگیرونه، د تلفون گوشی، د کمپیوټر ماوس (مورکی)، کیبورډ یا نورو ورته شیانو باندی پریوزی او کله چی روغ کسان په هغو لاس وهی، نوموری ویروس یی دلاری بدن ته رسیږی او ناروغی رامنځته کوی. کله څنگه چی وینو دا ټولی هغه لاری دی چی ډیری کسان ورباندی د اخته کیدو چانس ترلاسه کوی. د انفلوانزا ویروس معمولا دری ډوله لری. که د هر یوه دلاری سړی ناروغ شوی وی، کیدلای شی د یوه کال د پاره مقاومت ترلاسه او ددیا اخته کیدو چانس یی لږ دی. په انفلوانزا باندی یو ځل ناروغ شوی خلگ کیدلای شی په کومی بلی ناروغی اخته شی چی نینای نینای یی انفلوانزا ته ورته والی ولری لکه ساده ریزش او زکام، دستونی التهابی کیدل او د تنفسی سیسټم نوری ناروغی چی د ژمنی موسمی ویروسونو له مخی ر اپیدا کیږی. ددی ناروغیو د رامنځته کیدو له کبله ډیری کسان داسی فکر کوی چی گویا دویم ځل د انفلوانزا په غیر ورغلی دی.

د تنفسی سیسټم ناروغی او انتی بیوتیک:

د داسی ناروغیو په اخته کیدو سره لکه انفلوانزا، دستونی التهابی کیدل او زکام، پر خپل ډاکتر باندی فشار مه اچوی چی باید انتی بیوتیک درکړی. پداسی حال چی تاسی د تنفسی سیسټم په انفیکشن (عفونی کیدو) باندی اخته شوی یاست، پنسیلین او نور انتی بیوتیک پدی کله گته نه در رسوی. داډول عفونی کیدل د هغو ناروغیو لویه برخه جوړوی چی له کبله یی مور د درملنی پخاطر خپل ډاکتر ته ور ځو. سره ددی چی انتی بیوتیک د دا ډول ویروس په درملنه کی گټور ندی، خو بیا هم محاسبی بنودلی دی چی د ټولو هغو انتی بیوتیک درملو ۶۰ سلنه چی ډاکتران یی ناروغانو ته لیکي، د تنفسی سیسټم د ناروغیو پخاطر دی. د دی کار یو لامل دادی چی پدی سره هم په ځانگړو ناروغانو او هم په ټولنه کی مقاومت لوړ ځی.

یو د بنسټیزو لاملونو څخه چی ډاکتران ناروغانو ته د انتی بیوتیک درملو نسخه لیکي، هغه د ناروغانو لخوا پر ډاکترانو باندی فشار اچول دی. دا پدی هیله ده چی ناروغان غواړی هر څه ژر روغ او مطمئن اوسی. خو داچی انتی بیوتیک درمل د ژمنی ویروس له کبله په تنفسی سیسټم کی د راپیښو شوو ناروغیو (لکه زکام او نور) په وړاندی د درملنی ورتیا نلری، پدی اړه ډاکتران همرغی دی. د ډنمارک د Aarhus په پوهنتون کی د عادی درملو متخصص ښاغلی Hans Christian Kjeldsen پدی اند دی چی ددغو ناروغیو پر مهال باید ناروغ پریښودل شی چی بدن یی پخپله ځان ترمیم او یوازی د توخی شربت او د بلغمو د حل کونکی دوا په کارولو سره د ناروغی شدت ارام کړی او یا ناروغ په داسی ډول ویده شی چی سر یی لوړ وی. دا ډول ناروغان کولای شی لدی برسیره ځانونه گرم وساتی، د فزیکي او روانی فشارونو څخه ځانونه وژغوری. یوازی هغه وخت که په ناروغانو کی داسی نینای نینای ولیدلی شی چی د باکټریا د لامل ښکارندوی کوی، پکار ده ناروغ ته پنسیلین ورکړل شی.

د زکام او انفلوانزا د نښو نښانو توپيرونه

نښی نښانی	انفلوانزا (په چټکي مخته ځي)	زکام (په سستی مخته ځي)
تیه	دری څلور ورځی تر ۴۰ درجو پوری وی	ندرتا لیدل کیږی
د سر درد	په عادی ډول موجود وی	ندرتا
د عضلو او بندونو دردونه	معولاً شدید وی	لږ لیدل شویدی
ستریا او خستگی	معمولاً څو اونی دوام مومی	کله نا کله وی
ناراحت کوونکی ستړیاوی	یوازی د ناروغی په پیل کی وی	هیڅکله هم نه وی
توخی	معمولاً وچ توخی وی	معمولاً د بلغم سره وی
د پزی بندوالی	کله ناکله وی	معمولاً ورسره تړلی دی
نورل	کله نا کله وی	همیشه وی
د ستونی درد	کله نا کله وی	معمولاً وی

د ژمنی ناروغیو په وړاندی د مقاومت لاری چاری: په لاندی ډول کولای شو د نوموړو ناروغیو په وړاندی دخپل بدن مقاومت لوړ او له مخی یی د ناروغی اغیز تیت کړو:

۱ - کوبنښ وکړی دناروغی پرمهال خپل مورال جگ وساتی او دخفگان په څپو کی لاهو نه شی ځکه چی د مورال په نیټیدو سره د بدن مقاومت هم لوړ نه پاته کیږی. ځکه نو پکار ده په هغو کارونو لاس پوری شی چی سری خوب ساتی. پدی وخت کی باید ویتامین (D) په پوره پیماننه واخل شی. ډنمارکی ډاکترانو د لومړی کسانو په توگه دا کشف کړه چی زمور د بدن د دفاعی سیستم ورتیا په بشپړ ډول پدغه ویتامین پوری تړلی ده چی په مت بی فعال ساتل کیږی. په وینه کی د نوموړی ویتامین کمښت بیله دغی ناروغی نه هم نور زیانونه رامنځته کوی.

داچی دا ناروغی د ژمنی موسم سره تړاو لری، نو د امکان درلودلو سره سم ښه داده چی د ژمی د تاریکو ورځو پرمهال و هغو سیمو ته سفر وشی، چیری چی د لمر وړانکی پریمانه تر لاسه کیږی او پدی توگه په طبیعی ډول (دی ویتامین) واخلی. خو دا امکان بیا هرچاته پلاس نه ورځی ځکه نو اړینه ده چی د ورځی د ۳۵ میکروگرام په کچه (دی ویتامین) تابلیت واخیستل شی. تل مو لاسونه په صابونو ښه پریمنځی او پدی توگه یی د میکروبوونو څخه پاک کړی. پدی سره په زکام، انفلوانزا، اسهال او نورو هغو ناروغیو باندی د اخته کیدو چانس کمیری چی دتنفسی سیستم سره تړاو لری.

د یاده و نه باسی چی د کاغذی دسمالونو بسته په جیب کی درسره ولری. ددی وپروس د اخیستلو د لومړی سر نه د توخلو یا نورلو پروخت د یو واری (یک مرتبه ای) کاغذی دسمال نه کار واخلی او خولی ته یی ونیسی، وروسته یی په خوندی ځای کی چی د نورو لاسرسی ورته نه وی وغورځوی او بیا مو لاسونه پاک ومیځی.

د زکام او ورته ناروغیو پروخت خوب او په ځانگړی توگه د شپی لخوا خوب ډیر گټور دی. هغه کسان چی د شپی لخوا تر ۷ ساعته لږ خوب کوی او یا په دوره ای ډول وینښ او بیده وی، په زکام باندی یی د اخته چانس دری ځله زیات دی. څیرونو ښودلی ده چی د شپی پرمهال ۷ - ۸ ساعته ژور خوب د بدن د دفاعی سیستم ورتیا زیاتوی.

کوبنښ وکړی د سری هوا پرمهال تاودی جامی واغوندی ځکه چی یختی ددی ډول ناروغیو په وړاندی انسان کمزوری کوی او ورباندی د اخته کیدو چانس یی زیاتوی.

دشیدو د تیزابو باکتریایوی لکه *Lactobacillus acidophilus* چی په تریوو لښیاتو لکه مستو کی ډیر پیداکیږی، د ویروسی ناروغیو په وړاندی د بدن دفاعی ورتیا جگوی او ورڅخه گټه اخیستل اړین کار دی.

هغه کسان چی منظم ډول مناسب ورزش کوی او یا فزیکي فعالیت لری د نورو کسانو په پرتله تر ۱۸ سلنی پوری لږ په زکام اخته کیږی. هغه کسان چی ډیر وخت پر کوچ باندی په ناستو تیروی، کیدلای شی په کال کی دوه دری ځله په زکام اخته شی. ورزش یا په تازه هواکی چکر وهل پدی اړه ډیر گټور دی.

د خفگان، سترس او روانی فشار څخه ځان وساتی. داسی خفگان پر هر چا باندی راتلاوی شی مگر په مزمن ډول دا حالت دفاعی سیستم دری وری کوی او مقاومت له منځه وری. سترس که روحی یا فزیکي وی، په دواړو حالتونو کی د ویروسونو یرغل او د تنفسی سیستم عفونی کیدو ته لاره پرانیزی.

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

تندرسته او د مقاومت لوړونکي خواړه وخورئ. دا کار هم د ژمنې وپروسي عفوني کيدو مخنيوی کوي. هوربه، چای، پوڅکی (سماروق)، جودر، اوربشي، کرم، شات ياعسل، د پټاتو ځینی ډولونه او نور پدی موخه د خوړلو دپاره گټور توکی دی. دسگریټ څکولو او الکولو چپلو څخه تیرشی چی دا توکی د بدن دفاعی سیستم اغیزمن کوی.

ددی د پاره چی دبل ناروغ څخه ویروس وا نخلی او یا که ناروغ یاست، بل چاته خپل ویروس و نه لیری، لاندی تکی په پام کی ونیسی:

د هغو کسانو سره چی په ناروغی اخته دی، د ډیر نژدیوالی څخه ځانونه وساتی. که پخپله ناروغ یاست نو په کور کی پاته سی، کار، بشوونځی او نورو ته مه ځی. د ټوخلو یا نورلو پر وخت ددی پرځای چی د لاس ورغوی خولی ته نیسی، پکار ده چی د یوځلی کاغذی دسمال نه کار واخلي او که داسی امکان تر لاسه نه شو، نو په خپل لستونی کی دننه وتوخی.

په منظم ډول او په ځانگړی ډول د ټوخلو، نورلو او یا پزی ټک و هلو وروسته لاسونه په صابونو ښه ومینځی. کوښښ وکړی چی په خپلو سترگو، پزه یا خوله کی گوټی و نه وهی.

کوښښ وکړی د گډو کارولو شیان تل په عفونی ضد موادو سره پاک وساتی.

یادوونه: د نوموړی ناروغی په اړوند ددی لیکنی ارقام او د اړین مالوماتو ډیره برخه د ډنمارکی ژبی ورځپاڼی (24timer.dk) د ۲۰۱۳/۱/۱۱ گنی څخه تر لاسه شوی دی.

پای